

Pastýřský list k Novému roku 2017

Milí spolubratři v kněžské službě, sestry a bratři v Kristu, milí přátelé,

vrátil jsem se k počátečnímu zvyku slavit Eucharistii na počátku Nového roku, kdy první vteřinou vstupujeme do nové etapy života. Letos, tedy v roce 2017, tomu bylo v obnoveném poutním areálu na Svaté Hoře v Příbrami. Předkládám tak symbolický závěr karlovskeho výročí, které jsme uzavřeli na hradě Karlštejně v úmrtní den Otce vlasti s výhledem do budoucna.

Ze Svaté Hory jsem žehnal vám všem, našim diecezánům a obyvatelům diecéze s přáním Božího požehnání, které obsahuje vše, co budeme potřebovat. Bylo to pro mne také ohlédnutí za rokem naplněným Božím milosrdenstvím, ale i s prožitkem setkání mládeže celého světa v polském Krakově, dále také celá řada akcí v rámci sedmistého výročí narození Karla IV. Jako i připomínka pátého výročí úmrtí prezidenta Václava Havla a jeho nedožitých osmdesátin. Byla to i příležitost ke zpytování našeho svědomí, co jsme nestihli, nebo nechtěli udělat během čtvrtstoletí.

A tak když hledím do roku 2017, který nám připomíná 1020 let od smrti sv. Vojtěcha, myslím na kardinála Josefa Berana, který byl jeho velkým ctitelem a jehož kanonizaci chceme dovést ke zdárnému konci. On skládal svou naději a budoucnost církve do rukou sv. Vojtěcha.

Při této příležitosti si uvědomuji náš společný dluh, který je náboženská výchova a výuka. Tento nesnadný úkol chci spolu s vámi sledovat a uskutečňovat v následujících letech. Bez vaší spolupráce, bratři kněží, jáhni, řeholníci a řeholnice, ale především bez pomoci vás rodičů a učitelů katechetů se nám toto velkolepé a jedinečné dílo nepodaří. Vytýkáme celé společnosti i politické sféře, jaký je morální stav společnosti, naříkáme, že se vytrácí slušnost a zájem o druhého, ale přiznejme si, že je to především náš úkol, nás křesťanů, církve! Věřím, že naleznou vaši podporu, a že nezklameme papeže Františka.

Tento rok, kdy nás čeká dvojí volební období, bude náročný i pro nás, abychom zodpovědně, rozumně a důstojně naplňovali úlohu křesťanů ve světě, v podpoře obecného dobra celé společnosti. Útěk, rezignace, šíření defetismu, není projevem křesťanské víry, ani občanské odpovědnosti. Žijeme v zemi, jejíž státnost byla od počátku spojena s přijetím víry, jak manifestuje křest knížete Bořivoje a sv. Ludmily. Cyrilometodějská, ale svatováclavská tradice tvoří součást naší státnosti. Tvoří nejen naši duchovní, ale i občanskou identitu. Křesťan ví, že nikdy není sám, křesťan ví, že modlitba, především na poutním místě, pomáhá k rozlišování priorit, ale také může měnit v síle Ducha Svatého tvář země, a v duchu slov sv. Jana Pavla II. při první návštěvě Polska, dodávám: této země, která je naší otčinou.

Na závěr bych vám chtěl poděkovat za vše, co jste vykonali v minulém roce, ale také za podporu vyjádřenou vašimi modlitbami, činy a příkladem při budování Božího království. Na přímluvu sv. Vojtěcha vám spolu s otci biskupy Václavem a Karlem žehnám.

+ Váš Dominik kardinál Duka, arcibiskup pražský